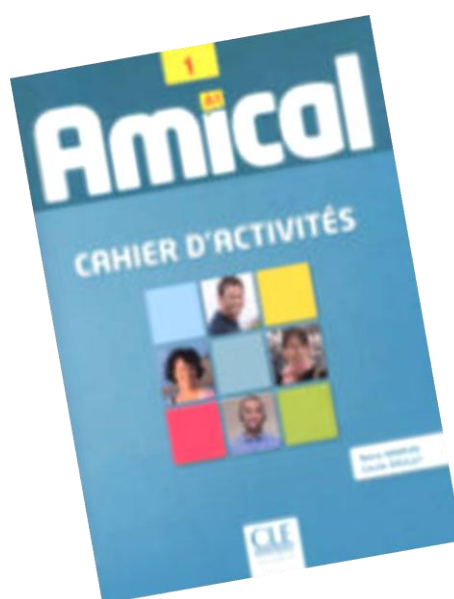

Komplement till Amical 1- Grammatikdelen Nybörjare

Folkuniversitetet

Våren 2014

Meningsbyggnad

Den raka ordföljden är vanligast i franska språket: subjekt (ett substantiv eller ett pronomen) + verb + ...

Thomas habite à Berlin (Thomas bor i Berlin). Thomas = subjekt, habite = verb, à Berlin = en plats.

Les enfants achètent des croissants (Barnen köper några croissanter). Les enfants = subjekt, achètent = verb, des croissants = objekt.

En mening börjar alltid med en stor bokstav (*une majuscule*) och slutar med en punkt (*un point*) eller ett frågetecken (*un point d'interrogation*) eller ett utropstecken (*un point d'exclamation*).

Det finns tre sorters meningar:

1. Påstående: *Je travaille à Dakar* (Jag arbetar i Dakar).
2. Fråga: *Vous êtes étudiant?* (Är ni student?)
3. Utrop: *C'est très intéressant!* (Det är mycket intressant!)

Meningar kan vara jakande eller nekande. De kan uppmana eller beskriva en önskan. Verbet kan vara i olika modus (talarens omdöme om skeendet) och tempus.

För att negera en mening, använder svenskan ordet INTE: Jag har inte min bok med mig. Franskan använder två ord: NE ... PAS (förutom *ne ... pas* finns det andra ord som ni kommer att lära er så småningom). NE och PAS placeras före och efter verbet: *Il NE part PAS à Rio* (Han åker inte till Rio). NE + verbet (*part* presens av verbet *partir*) + PAS.

OBS: I vardagstal kan den första delen av negationen NE försvinna; man hör bara PAS som kommer efter verbet.

Substantiv

Ett substantiv är ett ord för ett ting. Substantiv kan vara saker (eller något levande) som vi kan se (bok, bild, Lena), det vill säga något konkret, eller abstrakt som vi inte kan se (glädje, sorg).

Det är viktigt att notera att franska substantiv har genus. Det franska substantivet kan ha ett av de två genusen, maskulint (m) eller feminint (f). Ett feminint franskt substantiv behöver dock inte ha några märkbara *feminina* egenskaper. Detta kan också gälla för ett maskulint substantiv. Ett exempel är *la cravate* (en slips), som brukar tillhöra den manliga klädseln, som har ett feminint genus på franska.

Le soleil (m)(Solen), *la lune* (f) (månen), *un étudiant* (m) (en manlig student), *une étudiante* (f) (en kvinnlig student).

Ofta lägger man till ett "e" i slutet av det maskulina substantivet för att få det feminina:

Un ami (En vän)- *une amie* (en väninna).

OBS: Substantiv som slutar med "eur" avslutas i feminin form med "euse" eller "trice":

Un chanteur (En sångare)- *une chanteuse* (en sångerska).

Un acteur (En skådespelare)- *une actrice* (en skådespelerska).

Ibland är substantivet detsamma i maskulin och i feminin form: *un journaliste* (en manlig journalist)- *une journaliste* (en kvinnlig journalist).

Ibland är de två substantiven helt olika: *un homme* (en man)- *une femme* (en kvinna).

Substantiv som namnger personer, städer, osv. kallas för egennamn. Ingen artikel används med dessa substantiv:

Marion habite à Montréal (Marion bor i Montreal). *J'aime beaucoup Tokyo* (Jag tycker mycket om Tokyo).

OBS: Det finns inga regler för att lära sig substantivets genus men det finns ordgrupper vilkas genus är maskulina eller feminina. Undantag kan förekomma. Några grupper utan undantag är:

- Alla siffror, bokstäver, årstider, månader, veckodagar och språk är maskulina.
- Alla världsdelar och personbilmärken är feminina.

För att skriva ett substantiv i plural lägger man ofta till bokstaven "s" i slutet av den singularformen: *Un copain* (En kompis) – *des copains* (kompisar), *une pomme* (ett äpple) – *des pommes* (äpplen).

Undantag från regeln: Substantiv som slutar med "eau" får ett "x" i plural: *Un gâteau* (En kaka) – *des gâteaux* (kakor).

OBS: Om ett substantiv har ett "s", ett "x" eller ett "z" i singular blir det samma i plural: *un Français* (en fransman) – *des Français* (fransmän), *un pays* (ett land) – *des pays* (länder).

Artikel

1. Obestämd artikel

De obestämda artiklarna, *un*, *une* och *des* syftar på ett objekt som inte är specifikt.

	singular	plural
maskulinum	<i>un</i>	
		<i>des</i>
femininum	<i>une</i>	

C'est un journaliste (Det är en journalist). *C'est Jamila, une amie* (Det är Jamila, en väninna). *J'ai des amis au Québec* (Jag har kompisar i Québec).

OBS: Man säger: *Il est étudiant* (Han är student), *elle est journaliste* (hon är journalist) utan att lägga till en obestämd artikel före substantivet. Studera dessa former med hjälp av din lärare: *C'est* och *Il /elle est*. Försök att se hur de används!

2. Bestämd artikel

De bestämda artiklarna, *le*, *la*, *l'* och *les* syftar på ett känt och specifikt objekt.

	singular	plural
maskulinum	<i>le</i> (<i>l'</i> före en vokal eller ett stumt <i>h</i>)	
		<i>les</i>
femininum	<i>la</i> (<i>l'</i> före en vokal eller ett stumt <i>h</i>)	

Le cinéma (Bion), *l'hiver* (m) (vintern), *la photo* (bilden), *l'amie* (f) (tjejkompisen/väninnan), *les étudiants* (studenterna).

OBS: När *l'* står tillsammans med ett substantiv är genuset oklart: *l'hiver* (m) (vintern), *l'amie* (f) (tjejkompisen). Det bästa är att lära sig substantiven med obestämda artiklar: *un hiver* (en vinter), *une amie* (en tjejkompis).

3. Elision

För att kunna uttala orden på ett flytande sätt förekommer *elision* mellan vissa vokaler (även med stumma "h"). Till exempel: *le étudiant* blir *l'étudiant*, *le hiver* blir *l'hiver*.

De ord (bland annat bestämda artiklar) som kan elideras är:

ce>c', de>d', le>l', la>l', me>m', ne>n', que>qu', se>s', te>t' före vokal.

Exempel: *C'est* (Det är), *d'Avignon* (från/av Avignon), *je m'appelle* (jag heter), *tu t'appelles* (du heter), *il s'appelle* (han heter).

si>s' före i. Exempel: *S'il vous plaît* (var snäll/Tack, "please").

4. Artikel ”contracté” (förkortad)

De bestämda artiklarna *le* och *les* står ihop med prepositionerna *à* (på, i) och *de* (av) förkortas till *au*, *aux*, *du* och *des*:

à + *le* = *au*: *On va au cinéma* (Vi går på bio) men man säger: *on va à l'opéra* (vi går på opera).

à + *les* = *aux*: *Il habite aux États-Unis* (Han bor i USA).

de + *le* = *du*: *C'est l'amie du photographe* (Det är fotografens tjejkompis). Men man säger *C'est le frère de l'ami de Pierre* (Det är Pierres kompis bror). Detta motsvarar svenskans genitiv som uttrycker ägande: Pierres kompis, fotografens kompis.

de + *les* = *des*: *Art Plus, c'est le magazine des arts* (Art Plus är en konstitidskrift).

5. Artikel ”partitif” (partitiv)

Partitiv artikel används när man vill ange *en obestämd mängd* eller *ett obestämt antal*. Någon motsvarighet finns inte i svenskan. Partitiv artikel används med både konkreta och abstrakta substantiv.

Partitiv artikel bildas med prepositionen *de* + *bestämd artikel*:

de + *le* = *du*: *du pain* (bröd, eg. en obestämd mängd bröd), *du temps* (tid, eg. en obestämd mängd tidslängd).

de + *la* = *de la*: *de la farine* (mjöl, eg. en obestämd mängd mjöl), *de la chance* (lycka, eg. en obestämd mängd lycka).

de + *l'* = *de la*: *de l'eau* (vatten, eg. en obestämd volym vatten), *de l'amour* (kärlek, eg. en obestämd mängd kärlek).

de + *les* = *des*: *des pommes* (äpplen, eg. en obestämd mängd äpplen).

OBS: Kom ihåg skillnaden mellan dessa meningar:

Je voudrais un sucre (Jag skulle vilja ha en bit socker).

Je voudrais du sucre (Jag skulle vilja socker, d.v.s. en obestämd mängd socker).

OBS: Det finns två olika *du* och *des*:

- Genitiv: *C'est le fils du roi* (Det är kungens son), *C'est le chat des filles* (Det är flickornas katt).
- Partitif: *Donnez-moi du pain et des tomates, s'il vous plaît* (Var snäll och ge mig bröd och tomater) (obestämda mängder av bröd och tomater).

Adjektiv

Adjektiv är ett ord som beskriver ett substantiv, till exempel *ett fint och stort hus*. Adjektiv böjs i förhållande till substantivet som är huvudordet: *un grand chien* (en stor hund), *des grands chiens* (stora hundar), *une grande maison* (ett stort hus).

1. Adjektivets genus: maskulinum eller femininum

Ofta sätter man bokstaven "e" i slutet av adjektivet i maskulinum för att få det i femininum. Det finns flera fall att observera:

- När adjektivet slutar med "e" blir det samma i båda genusen: *il est libre* (han är fri/ledig) – *elle est libre* (hon är fri/ledig), *il est belge* (han är belgare) – *elle est belge* (hon är belgare), *il est jeune* (han är ung) – *elle est jeune* (hon är ung).

- När man sätter bokstaven "e" i slutet av adjektivet i maskulinum uttalas båda formerna på samma sätt: *il est joli* (han är vacker/söt) – *elle est jolie* (hon är vacker/söt), *il est espagnol* (han är spanjor) – *elle est espagnole* (hon är spanjorska). OBS: *il est turc* (han är turk) – *elle est turque* (hon är turk).

- I femininum låter adjektivet annorlunda än i den maskulina formen: *il est blanc* [blā] (han är vit) – *elle est blanche* [blāʃ] (hon är vit), *il est grand* [grā] (han är lång/stor) – *elle est grande* [grād] (hon är lång/stor), *il est allemand* [almā] (han är tysk) – *elle est allemande* [almād] (hon är tyska).

- Andra fall:

il est long [lɔ̃] - *elle est longue* [lɔ̃g] båda meningar betyder *den är lång/det är långt*; *il* och *elle* hänvisar inte till personer,

il est roux [ru] (han är rödhårig) – *elle est rousse* [rus] (hon är rödhårig),

il est petit [pəti] (han är kort/liten) – *elle est petite* [pətit] (hon är kort/liten), *il est français* [frā̃sɛ] (han är fransman) – *elle est française* [frā̃sɛz] (hon är fransyska).

OBS: Ändringar i adjektivets ändelser beroende på genuset:

Maskulinum	Femininum	
-f	-ve	neuf (ny) – neuve
-n	-nne	bon (god) – bonne
-s	-sse	gros (tjock) – grosse

OBS: När adjektivet används med *C'est*, är det alltid maskulinum: *La musique, c'est beau* (Musiken är vacker).

2. Adjektivets numerus: singularis eller pluralis

Man lägger till bokstaven "s" i slutet av singular för att få adjektivet i plural: *une voiture* (en bil) – *des voitures* (bilar).

Om adjektivet slutar med –s eller –x eller –z i singular, ändras det inte i plural: *il est gros* (han är tjock) – *ils sont gros* (de är tjocka), *il est délicieux* (den/det är smaklig(t)/delikat) – *ils sont délicieux* (de är smakliga/delikata).

3. Adjektivets placering

De långa adjektiven brukar komma efter substantiven medan de korta och vanliga adjektiven kommer före:

Une chose extraordinaire (En ovanlig sak/händelse), *une idée impossible* (en omöjlig tanke/idé).

Une jolie chose (En vacker sak), *une bonne idée* (en bra idé).

OBS: Nationalitetsadjektiv, färg och formadjektiv kommer alltid efter substantivet:

Un garçon égyptien (En egyptisk kille), *une fille blonde* (en blond tjej), *une table carée* (ett fyrkantigt bord).

4. Adjektivets komparation

För att jämföra saker och ting använder man dessa ord:

Plus ... que (mer... än)/*aussi ...que* (lika mycket ... som)/*moins ... que* (mindre ... än):

Il est plus grand que mon père (Han är längre än min far).

Le nouveau film de Kitano est aussi intéressant que les autres (Kitanos nya film är lika intressant som de andra/hans andra filmer).

Paris est moins grand que New York (Paris är mindre än New York).

Pronomen

Ordet "pronomen" betyder ursprungligen "istället för namn". Alla ord som man använder istället för ett substantiv kallas pronomen. På det sättet undviker vi repetition i tal och i skrift. Franska språket har fler pronomen än svenska språket.

1- Obetonade personliga pronomen (som alltid är subjekt)

je, j' (jag)

tu (du)

il (han/den/det), elle (hon/den/det), on (man/vi)

nous (vi)

vous (ni)

ils (de), elles (de)

OBS:

-Pronomenet *on* följs alltid av ett verb i tredje person singular.

-*Elles* representerar flera/en grupp av feminina levande/icke levande genus; *Ils* är flera/en grupp av maskulina levande/icke levande eller blandade genus.

- Att ”dua” eller ”nia” en person följer vissa regler som är viktiga att respektera. Be din lärare att förklara dessa regler!

2- Betonade personliga pronomen

moi

toi

lui, elle

nous

vous

eux, elles

Någon motsvarighet finns inte i svenskan. Betonade personliga pronomen används:

- efter *c'est* och *ce sont*: *C'est moi qui parle* (Det är JAG som talar).

-för att betona pronomenet: *Elle aime le cinéma. Moi, je préfère le théâtre* (Hon tycker mycket om bio/film. JAG föredrar teater).

- efter preposition: *Tu viens avec nous?* (Kommer du med oss?).

- vid *même* i betydelsen ”själv”: *Elle va le faire elle-même* (Hon skall göra det själv).

3- Personliga pronomen som ackusativobjekt

me, m' (mig)

te, t' (dig)

le, la, l' (honom, henne, den, det)

nous (oss)

vous (er)

les (dem)

Akusativobjekt-pronomen heter *les pronoms compléments d'objet direct* på franska. De tre sista orden kan förkortas till *COD* eller ibland *OD*. Dessa pronomina följer verb som inte behöver en preposition för att bygga en sats.

Exempel på svenska verb: Att se någon/något (Jag ser honom), att skriva något (vi skall skriva det).

Exempel på franska verb:

Aimer quelqu'un (Älska/Tycka mycket om någon), *regarder quelqu'un* (titta på någon):
Elle m'aime, elle me regarde (Hon älskar/tycker mycket om mig, hon tittar på mig).

Connaître quelqu'un (Känna någon), *adorer quelqu'un* (avguda någon): *Je la connais très bien, je l'adore* (Jag känner henne mycket väl, jag älskar henne) (*avguda* är ett starkt ord på svenska men *adorer* är inte lika starkt på franska).

- *Il vous connaît?* – *Non, nous, nous le connaissons mais lui, il ne nous connaît pas*

(- Känner han er? – Nej, vi känner honom men han känner inte oss).

4- Personliga pronomen som dativobjekt

me, m' (åt/till/för mig)

te, t' (åt/till/för dig)

lui (åt/till/för honom/henne)

nous (åt/till/för oss)

vous (åt/till/för er)

leur (åt/till/för dem)

Dativobjekt-pronomen heter *les pronoms compléments d'objet indirect* på franska. De tre sista orden kan förkortas till *COI* eller ibland *OI*. Dessa pronomina följer verb som behöver en preposition för att bygga en sats.

Exempel på svenska verb: Att vänta på någon (De väntar på dig), att skriva till någon (Vi skall skriva till henne i morgon).

Exempel på franska verb:

Ecrire à quelqu'un (Att skriva till någon): *Ma mère, je lui écris souvent* (Jag skriver ofta till henne, min mor) (eg. min mor, jag skriver ofta till henne).

Téléphoner à quelqu'un (Att ringa någon): *Elle me téléphone tous les jours* (Hon ringer mig varje dag!).

Parler à quelqu'un (Att tala med någon): *Il nous parle souvent de son pays* (Han pratar ofta med oss om sitt land).

5- Reflexiva pronomen

me, m' (mig)

te, t' (dig)

se, s' (sig)

nous (oss)

vous (er)

se, s' (sig)

Reflexiva pronomen kommer före verbet på samma sätt som objektpronomen:

Je m'appelle (Jag heter) (eg. jag kallar mig), *il se promène* (han promenerar), *nous nous arrêtons* (vi stannar), *ils se connaissent* (de känner varandra).

I nekande satser kommer *ne* efter första pronomenet och *pas* efter verbet: *Je ne m'appelle pas*, *il ne se promène pas*, *nous ne nous arrêtons pas*, *ils ne se connaissent pas*.

Reflexiva verb används oftare på franska än på svenska. Identifiera några vanliga reflexiva verb med hjälp av din lärare!

6- Possessiva pronomen

Observera att franskan både har possessiva adjektiv och pronomen. De är två olika grupper.

Exempel på svenska: - Min bok är blå! – OK, min är vit!

Vad vi lär oss här är egentligen franska possessiva adjektiv:

singular		plural
maskulinum	femininum	maskulinum och femininum
<i>mon enfant</i>	<i>ma poche</i>	<i>mes enfants</i>
<i>ton cousin</i>	<i>ta maman</i>	<i>tes cousins</i>
<i>son foulard</i>	<i>sa brochure</i>	<i>ses brochures</i>
<i>notre cousin</i>		<i>nos cousins</i>
<i>votre brochure</i>		<i>vos brochures</i>
<i>leur enfant</i>		<i>leurs enfants</i>

mon enfant = mitt barn, *ton cousin* = din kusin, *ma poche* = min ficka,

son foulard = hans/hennes/sin halsduk, *sa brochure* = hans/hennes/sin broschyr,

ses brochures = hans/hennes/sina broschyrer osv.

Dessa pronomina böjs efter DET ÄGDA: *Hans far* och *hennes far* heter samma på franska: *son père*. *Hans bil* och *hennes bil* heter också samma *sa voiture*. *Sin/sitt* översätts till *son* eller *sa*.

OBS: En ägare med flera ägodelar: *Il parle de ses livres* (Han pratar om sina böcker).

Flera ägare med en ägodel: *Ils parlent de leur chien* (De pratar om sin hund).

Flera ägare med flera ägodelar: *Ils parlent de leurs chiens* (De pratar om sina hundar).

OBS: Maskulina pronomen i singular *mon, ton, son* används även framför feminina ord som börjar med en vokal eller med ett stumt *h*: *mon adresse, ton idée, son amie, ton histoire, son habitude*.

7- Indefinita pronomen

När man pratar om obestämda personer eller saker, brukar man använda indefinita pronomen; exempel på svenska indefinita pronomen: *all, allt, alla, annan, annat, andra, flera, ingen, många*, osv.

Franska språket har både indefinita adjektiv och pronomen. När de indefinita orden följer substantiv, är de adjektiv. Om de står ihop med verb, är de pronomen:

Il travaille tout le temps, toute la journée, tous les jours, toutes les semaines (Han arbetar hela tiden, hela dagen, alla dagar, alla veckor). Orden *tout, toute, tous, toutes* är indefinita adjektiv då de står ihop med substantiven *le temps, la journée, les jours, les semaines*.

Vous cherchez quelqu'un ? (Letar ni efter någon?)

Vous avez perdu quelque chose ? (Har ni tappat bort någonting?)

Quelqu'un (Någon) och *quelque chose* (någonting) som kompletterar verben *chercher* (att söka, att leta efter) och *perdre* (att tappa bort) och kan ersättas med ett substantiv är indefinita pronomen.

Verb

Ordet "verb" betyder "ord"! Dessa "ord" är namn på en handling eller beskriver ett visst tillstånd; till exempel *att ringa, att skriva, att läsa* är handlingar medan *att vara glad, att heta Lena, att bli överraskad* är tillstånd.

1. Verbböjning

Den franska verbböjningen är svårare än den svenska. Det finns ett antal verb som är oregelbundna *être, avoir, aller, faire*. Man behöver lära sig dem utantill eftersom de används mycket i språket (se i boken på sidorna 130-133).

Resten av verben är uppdelade i tre grupper:

A. Den första gruppen eller –er gruppen: många verb tillhör denna grupp. Om man tar bort ändelsen –er, får man verbets stam. För att böja er-verben i presens lägger man till dessa ändelser till stammen: *-e, -es, -e, -ons, -ez, -ent*. Observera att dessa ändelser förutom *–ons* [ɔ̃] och *-ez* [e] är stumma. I boken, på sidan 130 hittar ni verben *arriver* (att komma/anlända) och *travailler* (att arbeta). Identifiera stammen och ändelserna med hjälp av din lärare! Du kan själv böja andra verb i presens från den första gruppen och sedan kontrollera med verboken eller ”verbböjnings-cirkeln”.

B. Den andra gruppen eller –ir gruppen: har mycket färre verb. I boken, på sidan 130, hittar du verbet *finir* (att sluta/avsluta) som är modellen för denna grupp. Man tar bort ändelsen *ir* och lägger till presensändelserna: *is, is, it, issons, issez, issent* till stammen. Bokstäverna *s, s, t* och *ent* är stumma. Öva genom att böja verben i den andra gruppen i presens: *choisir* (att välja), *réussir* (att lyckas), *réfléchir* (att tänka)!

C. Den tredje gruppen är en blandad grupp som innehåller re-verb men också ir-verb som inte har något att göra med den andra gruppen. Presensändelserna är ganska regelbundna men stammen ändras mellan singular och pluralformerna. Presensändelserna är: *s, s, d/t, ons, ez* och *ent*. Observera att dessa ändelser förutom *–ons* [ɔ̃] och *-ez* [e] är stumma.

På sidorna 131-133 finns det några exempel på dessa verb. Titta på dem tillsammans med din lärare!

2. Tre typer av verb

A. Verben i den första typen har ett subjekt som kan vara ett substantiv eller ett pronomen (se obetonade personliga pronomen på sidan 8): *Tom est là* (Tom är här), *mon frère est parti* (min bror har åkt/gått), *je lis* (jag läser), *nous allons au cinéma* (vi går på bio).

B. Verben i den andra typen har bara ett subjekt, nämligen pronomenet *il* (det) i singular. På svenska säger man: *det regnar, det snöar, det finns*, osv. På franska säger man:

Il pleut (Det regnar), *il neige* (det snöar), *il y a deux filles dans la classe* (det finns två flickor/tjejer i klassen/gruppen), *il faut des légumes* (vi måste ha grönsaker) (eg. det måste ha grönsaker).

C. Reflexiva verb är den tredje typen. Handlingen eller tillståndet gäller subjektet. Exempel på svenska: *Jag köper mig en bok*. Handlingen är att köpa en bok. Men jag köper den till mig själv! Läs också under rubriken *Reflexiva pronomen*. I boken, på sidan 133, hittar du verbet *se lever* (att resa sig). Titta på det verbet och öva genom att böja andra reflexiva verb!

Fler exempel: *Je me lève* (Jag reser mig), *elle se dépêche* (hon skyndar sig), *nous nous baignons* (vi badar), *vous vous reposez* (ni vilar er).

3. Modus: Indikativ

Vad är modus? Det är verbets modalitet eller verklighetsstatus. Svenskan har fyra modus medan franskan har sex.

Alla handlingar eller tillstånd i modus indikativ är verkliga. De håller på att hända, de kommer att hända eller de har redan hänt. Franska språket har fler tempus i modus indikativ än svenskan. I *Amical 1* lär vi oss presens, "le futur proche" (nära futurum), "le passé composé" och "l'imparfait". Vi lär oss också uppmaningsmoduset imperativ.

a. Presens

Tempuset "presens" används för att beskriva handlingar som sker nu eller för att visa tillstånd som gäller nu. Presens kan också användas för att beskriva vanor eller en handling som kommer att hända mycket snart.

Léa travaille (Léa arbetar). *Demain, je pars au Mexique* (I morgon åker jag till Mexico). *Tous les samedis, je fais mes courses* (På lördagar/varje lördag handlar jag).

För att veta hur man böjer franska verb i presens, läs *Verbböjning* på sidan 12 och titta på sidorna 130-133 i boken!

b. "Le futur proche"

"Le futur proche" beskriver en händelse som kommer att hända snart eller som talaren tror kommer att hända snart. För att bygga tempuset använder vi verbet *aller* som i det här sammanhanget fungerar som ett hjälpverb. Det motsvarar det svenska modala verbet *skall* eller *kommer att*. Det böjda verbet *aller* följs av det egentliga verbet i infinitiv:

Presens: *Je travaille* (jag jobbar).

Futur proche: *Je vais travailler* (Jag skall arbeta), handlingen kommer att ske snart.

Ils vont se marier le mois prochain (Nästa månad skall de gifta sig).

Dans trois ans, je vais arrêter de travailler (Om tre år kommer jag att sluta arbeta), talaren vet att detta kommer att hända och tolkar den som en handling som sker snart.

För att negera ett verb i “Le future proche”, skriver man NE efter subjektet och PAS efter verbet *aller*.

Exempel: *Il NE va PAS prendre le train* (Han kommer inte att ta tåget).

c.”Le passé composé”

Man har felaktigt översatt *le passé composé* till perfekt eller ibland imperfekt i svenskan. Det svenska tempuset perfekt och *le passé composé* ser likadana ut men de har inte samma funktioner. Vi rekommenderar att du inte jämför *le passé composé* med något svenskt tempus. Det bästa är att lära sig vilka funktioner *le passé composé* har:

Le passé composé används för att ange ENSTAKA HANDLINGAR i förfluten tid:

- Något som är avslutat: *Hier, j’ai vu un film* (Igår såg jag en film). *J’ai commencé à travailler en 2007* (Jag började arbeta 2007).

- Något som är avslutat men som kan påverka nuet: *J’ai acheté ma voiture en 1999 mais elle marche aussi bien que le premier jour !* (1999 köpte jag min bil men den fungerar lika bra som den första dagen!).

- En serie händelser som följer på varandra i dåtid: *D’abord, on a fait les courses, après on a préparé les plats, ensuite on a dîné.* (Först handlade vi maten; efteråt lagade vi rätterna och sedan åt vi middag).

För att böja ett verb i *le passé composé*, böjer man hjälpverbet *avoir* eller *être* i presens följt av verbets *participe passé* (particip):

regarder (att titta) -> *j’ai regardé* (jag tittade eller jag har tittat)

J’ (Jag) + ai (har, hjälpverbet *avoir* i presens) + *regardé* (particip av verbet *regarder*).

OBS: *Participe passé* av den första gruppens verb (er-verbena) slutar alltid med -é: *aimé, parlé, acheté, allé*, osv. Den andra gruppens verb (ir-verbena) med -i: *fini, choisi, réussi*, osv. Man behöver lära sig resten successivt.

OBS: Alla reflexiva verb bildar *le passé composé* med hjälpverbet *être*. Följande verb bildar också *le passé composé* med *être*:

aller, arriver, (re)venir, devenir, partir, sortir, (r)entrer, retourner, monter, descendre, passer, tomber, rester, naître, mourir.

OBS: *Participe passé* böjs med subjektet när hjälpverbet *être* har bildat tempus:

Elle est née à Alger, elle est arrivée en France en 1998. Elle est retournée en Algérie en 2009 (Hon är född i Alger, hon kom till Frankrike 1998. Hon åkte tillbaka/återvände till Algeriet 2009).

Ils se sont levés à 8h, ils se sont habillés, ils sont arrivés à l'école à 9h (De gick upp kl 8, de klädde på sig och de kom till skolan kl 9).

För att negra ett verb i "le passé composé", skriver man NE efter subjektet och PAS mellan hjälpverbet och participet.

Exempel: *Nous NE sommes PAS partis en vacances* (Vi har inte åkt på semester).

d. "L'imparfait"

L'imparfait används för att beskriva en vana eller vad som brukade ske och även för att beskriva hur någon/något såg ut eller var:

Avant, tous les ans, on allait en vacances à Nice (Förr i tiden, brukade vi åka varje år till Nice på semester).

Dans les années 60, les filles portaient des mini-jupes et les garçons des pantalons pattes d'éléphant (På 60-talet brukade flickorna ha på sig minikjolar och killarna byxor med utsvängda ben).

Napoléon était petit, il avait les yeux bleus ... (Napoleon var liten; han hade små blåa ögon ...).

För att bilda *l'imparfait* använder man första person plural i presens. Det är formen som kommer efter pronomenet *nous* och som slutar med ändelsen *-ons*. Man tar bort *-ons* och lägger i stället till dessa ändelser: *-ais, -ais, -ait, -ions, -iez, -aient*.

Det finns bara ett undantag från regeln och det är verbet *être*. Titta på sidorna 130-133 och öva genom att böja de olika verben i *l'imparfait*.

OBS: Dessa ändelser *-ais, -ais, -ait, -aient* låter bara som [ε].

e. "Le passé composé" eller "L'imparfait"

För att kunna använda de två tempusen korrekt, kom ihåg detta:

Le passé composé används för händelser och evenemang. Det är den aktiva delen i en berättelse. *L'imparfait* fungerar som en beskrivning; det anger omgivningen och omständigheterna. Det är den passiva delen i berättelsen. I boken, i kapitlen 23 och 24 övar man på detta.

4. Modus: Imperativ (L'impératif)

Imperativ uttrycker en uppmaning. Den finns i tre former:

- Riktad till en person man säger *tu* (du) till: *Parle plus fort !* (Tala högre!).

- I betydelsen *låt oss* + verb: *Parlons !* (Låt oss tala!), *Attendons !* (Låt oss vänta!). Talaren som uppmanar är inkluderad i gruppen.

- Riktad till en person som man säger *vous* (ni) till eller flera personer: *Parlez plus fort, s'il vous plaît !* (Vänligen tala högre!).

OBS: Reflexiva verb i imperativ: Reflexiva pronomina kommer efter verbet. I skrift, finns ett bindestreck mellan verbet och pronomenet: *Dépêchez-vous !* (Skynda er!), *Levez-vous !* (Res på er!).

OBS: ER-verben: Inget *s* i slutet av första person imperativ: *Dépêche-toi !* (Skynda dig!), *Lève-toi !* (Res på dig!), *Regarde !* (Titta!), *Écoute !* (Lyssna!).

Öva på imperativ-formerna på sidorna 130-133 i boken!

